

لقب ابوریحان بیرونی از کجا آمده است؟

یک پژوهشگر تاریخ گفت: پدر علم انسان شناسی لقبش را از دخترکی خردسال گرفته است.

یک پژوهشگر تاریخ گفت: پدر علم انسان شناسی لقبش را از دخترکی خردسال گرفته است.

سید مهدی سیدی در گفت‌وگو با خبرنگار خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)- منطقه خراسان در رابطه با لقب ابوریحان محمد بن احمد بیرونی عنوان کرد: ریحانه دخترک خردسال دوستش بود که علاقه بسیار او به نجوم و ستاره شناسی و ارادتی که به این دانشمند داشت، سبب شد تا وی به آموزش دادن به او بپردازد و از آن پس به او ابو ریحان یعنی پدر ریحانه گفته شد و چون در خارج از شهر خوارزم زندگی می‌کرد لقب بیرونی به او داده شد.

سیدی ادامه داد: کتاب التفهیم لاوائل صناعه التنجیم یکی از آثار ابوریحان بیرونی است که در آن به آموزش علم نجوم از پایه تا آموزش‌های سطح بالاتر و تکمیلی پرداخته است که بعد از آنکه نوشتن کتاب به اتمام رسید آن را به ریحانه تقدیم کرد.

وی در رابطه با علم تقویم شناسی ابوریحان تصریح کرد: عده ای به اشتباه گمان می‌کنند که ابوریحان تقویمی همانند آنچه که امروزه وجود دارد و در آن روز و ماه نوشته شده است را تنظیم کرده بود، اما آنچه ابوریحان به کتابت درآورده بود، اثری به نام آثارالباقیه عن القرون الخالیه است که در آن وقایع مهم ایران، یونان، مسیحی و یهودی را با هم مقایسه می‌کند و اطلاعات ارزشمندی از زمان‌های مختلف تاریخی دارد برای مثال نظر هر کدام از این اقوام را در رابطه با این سوال که دنیا چقدر عمر دارد را به رشته تحریر درآورده است.

این پژوهشگر تاریخ در رابطه با کتاب تحقیق ماللهند ابوریحان گفت: بعد از حمله سلطان محمود غزنوی به خوارزم، ابوریحان به اسارت آنان در آمد و به غزنه رفت و زمانی که در اسارت به سر میبرد از فرصت‌ها استفاده کرد و هرگاه سلطان محمود به هند حمله می‌کرد، همراه با او به هند می‌رفت که در نتیجه این سفرها با هند آشنایی کامل پیدا کرد و این کتاب را با موضوع مذهب و عادات و رسوم هندوان به همراه گزارشی از سفرهایش به هند نوشت.

سیدی با بیان این موضوع که ابوریحان بیرونی برای علم و دانش اهمیت بسیاری قائل بود، عنوان کرد: ابوریحان بیرونی حتی در لحظه مرگش هم به دنبال پاسخ یکی از سوال‌هایش بود و هنگامی که از او پرسیدند اکنون که در بستر مرگ هستی چه فرقی می‌کند که جواب سوالت را بدانی یا نه، پاسخ داد اگر من جواب این سوال را بدانم به معلومات من افزوده می‌شود و یقیناً دانایتر از این دنیا خواهم رفت.

ابوریحان بیرونی منجم، ریاضیدان، تقویم شناس، انسان شناس، هند شناس متولد 361 در خوارزم و هم دوره با فردوسی و ابن سینا است. فردی متین و با وقار بود و این متانت از آثارش به راحتی برداشت می‌شود، آثار او منطقی و عالمانه است و تعدادی از آثارش به زبان فارسی و تعدادی هم به زبان عربی نوشته شده است، البته آثاری به هر دو زبان هم از او موجود است. وی در سال 440 در غزنین از دنیا رفت و قبرش تا کنون ناپیدا باقی مانده است.